

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 795/06
19.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "fakultet BB", radi poništaja otkaza ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 2729/04 od 21.12.2005. godine, u sednici održanoj 19.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 2729/04 od 21.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P1. 601/02 od 06.02.2004. godine odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi otkaz ugovora o radu br. 02-833/9 od 09.10.2000. godine v.d. dekana tuženog kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu br. 02-655/114 od 15.07.1998. godine sa 20.10.2000. godine, kao i odluka v.d. dekana tuženog br. 867/2 od 03.11.2000. godine kojom je odbijen prigovor tužioca, kao i zahtev da mu se naknade troškovi spora.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 2729/04 od 21.12.2005. godine, stavom prvim izreke prvostepena presuda je preinačena tako što je tužbeni zahtev usvojen i poništen otkaz ugovora o radu od 09.10.2000. godine, kao i odluka v.d. dekana tuženog kojom je odbijen prigovor tužioca. Drugim stavom izreke tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka od 55.800,00 dinara.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu, tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku, koji je važio u vreme donošenja prvostepene presude, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koju ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog od 10.03.1961. godine na radnom mestu redovnog profesora, a u toku školske 1999/2000 godine napunio je 65 godina života, odnosno ispunio uslov za odlazak u penziju. Zbog potrebe izvođenja nastave i ispita, kao i započetih projekata, odlukom dekana tuženog VV br. 02-652/1 od 27.07.2000. godine tužiocu je produžen radni odnos do 67 godine života, a na osnovu ove odluke zaključio je i ugovor o radu 06.09.2000. godine sa svim pravima i obavezama iz radnog odnosa predviđeni zakonom i kolektivnim ugovorom, o čemu je postojala i saglasnost svih katedri fakulteta "BB". Odlukom naučno-nastavnog veća br. 815/1 od 12.10.2000. godine formirana je Privremena uprava fakulteta "BB", postavljen je od iste uprave v.d. dekan tuženog, profesor GG, koji je rešenjem br. 02/833/9 od 19.10.2000. godine tužiocu otkazao ugovor o radu sa sledećim danom, a zbog ispunjenosti uslova za penziju. Žalba ili prigovor na ovu odluku odbijeni su odlukom istog v.d. dekana od 03.11.2000. godine. Rešenjem Vlade Republike Srbije, koja je osnivač tuženog, a od 24.06.1998. godine za dekana tuženog imenovan je prof. VV. Po isteku njegovog mandata od 2 godine, a sve do imenovanja novog dekana, pa i u vreme donošenja osporenih odluka, postojao je „pravni vakum“, u kome je fakultet ispred pomenute Privremene uprave predstavljao prof. GG, koji je i doneo osporenu odluku. Inače, rešenjem Vlade Republike Srbije od 03.10.2000. godine za dekana fakulteta "BB", ovde tuženog imenovan je prof. DD i ovo rešenje je objavljeno u „Službenom glasniku RS“, br. 34 od 09.10.2000. godine. Prema utvrđenju prvostepenog suda pomenuti profesor ovu dužnost nikada nije preuzeo, pa je rešenjem Vlade Republike Srbije od 20.02.2001. godine, razrešen ove dužnosti i za dekana tuženog istog dana imenovana je prof. ĐĐ. Oba rešenja su objavljena u „Službenom glasniku RS“, br. 48/01.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nalazeći da u momentu donošenja odluke o produženju radnog odnosa tužiocu i zaključenja ugovora o radu, prof. VV nije bio ovlašćen za njihovo donošenje, jer mu je mandat prestao 24.06.2000. godine, a da osporene odluke v.d. dekana GG predstavljaju samo odluke deklatornog karaktera kojima se utvrđuje da su nastupile okolnosti za prestanak radnog odnosa tužiocu po sili zakona, prvostepeni sud je tužbeni zahtev tužioca odbio kao neosnovan.

Drugostepeni sud je preinačio ovakvu odluku prvostepenog suda, usvajajući tužbeni zahtev, ocenjujući na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja da je prof. VV sve do imenovanja novog dekana fakulteta BB faktički vršio funkciju v.d. dekana, pa je samim tim u skladu sa potrebama tuženog, bio ovlašćen da donosi odluke, pa i odluku o

